

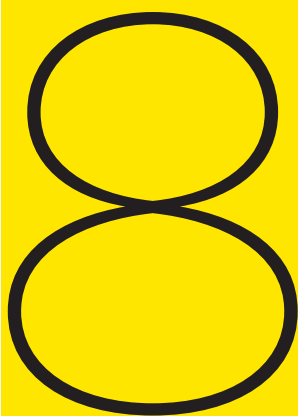
59. Pula

Festival igranog filma

FILM POD ZVIJEZDAMA
www.pulafilmfestival.hr

Subota, 28. srpnja 2012.

Festivalske
novine

U očekivanju nagrada

partner festivala

pula festival
film

Hrvatski
Telekom

DURAN GROUP

Istradom.hr
Svaki katal je novina

Brionka

REGIONAL
EXPRESS

NOVI LIST

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Poslovna tajnica
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac,
Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Tomislav
Fiket, Hassan Abdelghani, Mladen Lučić

Produkcija zabavnog programa
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija
Iva Cikojević (zamjenica urednika), Janko
Heidl, Goran Ribarić, Lucija Mulalić, Željka
Ferenčić, Anna Batistutta, Maja Maksić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović, Slaven Radolović, Manuel
Angelini, Matija Šćulac, Aleksandrija
Ajduković

Lektura
Jelena Đukić

Grafički urednik
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Ana Šimunović

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim
novinama dostupan je i na web adresi
www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Ušpon na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321;
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr;
info@pulafilmfestival.hr

Konferencija za novinare: Ekipa filma *Zabranjeno smijanje*

OBITELJSKA ATMOSFERA

Na novinarskoj konferenciji predstavljen je četvrti film redatelja Davora Žmegača, *Zabranjeno smijanje*. Film je nastao prema motivima istoimene drame i poznate kazališne predstave Mire Gavrana, koji je istaknuo kako voli pisati o muško-ženskim odnosima. Naglasio je da je predstava bila iznimno gledana te da osim u Hrvatskoj trenutno igra i u Moskvi. Nakon poziva HRT-a, Gavran se odlučio napisati scenarij, koji je morao razraditi i proširiti jer su u drami bila svega tri lika. HRT-ova urednica Lada Džidić predložila je Davora Žmegača za redatelja pa je on u suradnji s Gavranom napisao zadnje verzije scenarija. Redatelj je kazao kako nije želio ulaziti u karikaturu i grotesku, nego se htio poigrati ironijom i prepoznavanjem gledatelja s likovima. Naglasio je kako je ovo film koji treba nasmijati i zabaviti.

Baš tako bilo je i na samom snimanju, što su potvrdili glumci Ljiljana Bogojević, Ljubomir Kerekeš i Lana Barić. Bogojević je istaknula kako joj je drago da su ove godine u Puli glumice zrelije dobi dobile priliku glumiti glavne ženske uloge, što je inače rijetkost. Atmosfera na

snimanju, kako kaže, bila je gotovo obiteljska, a kroz smijeh je dodala i da je zahvalna svima, pa i konju, koji je morao izdržati njezinu kilažu. Ljubomiru Kerekešu nisu trebale velike pripreme za scene ribolova jer se time bavi još odmalena. Ovo mu je druga suradnja s redateljem nakon filma *Putovanje tamnom polutkom* te je želio naglasiti kako je Žmegač jedan od rijetkih redatelja koji više vremena posvećuje svojim glumcima.

Direktor fotografije Davorin Gecl nastavio je u šaljivom tonu rekavši kako je radio sliku prema osjećaju, jer i on vrlo dobro razumije muško-ženske odnose. Urednica u Dramskom programu HRT-a Jasmina Božinovska Živalj i producent Mario Orešković istaknuli su da im je jako važno što je HRT drugim filmovima, ali i ovim, koji je nastao isključivo u njihovoj produkciji, pokazao dokaz da televizija još ima snage, volje i želje za snimanjem filmova. Nada se da će Hrvatska televizija nastaviti snimati još više filmova u vlastitoj produkciji.

Goran Ribarić

ZA OSMIJEH GLEDATELJA

Predložak Mire Gavrana razradili smo tako da budemo na razmeđu realističnosti i male pretjeranosti koja stvara ironično komične situacije

razgovarao Janko Heidl

U nekim je najavama navedeno kako je *Zabranjeno smijanje* zapravo tv-serija spojena u film samo za prikazivanje u Puli te da ga ni nećemo gledati u kinima.

Zabranjeno smijanje je odmah zamišljeno kao tv-film, a onda smo u montaži vidjeli da nam je ostalo materijala koji nije stao u film pa smo došli na ideju da nakon prikazivanja filma na televiziji montiramo i seriju. Budući da ni inicijalno nije bilo ni planova, ni proračuna za kinematografsko prikazivanje, *Zabranjeno smijanje* neće ići u kina.

Zar onda nije malo neobično da se prikazuje u konkurenciji Pule?

To je dogovor između direkcije Pulskog festivala i HRT-a, s idejom da se na taj način promovira činjenica da je HRT nakon višegodišnje stanke ponovno snimio televizijski film. I ja sam uvijek bio pomalo skeptičan prema tome da se u Puli prikazuju filmovi koji možda ne odgovaraju kinematografskoj vrsti recepcije, no u ovom slučaju, budući da se radi o komediji, mislim da je nazočnost *Zabranjenog smijanja* opravdana.

Vaši prethodni filmovi, *Zlatne godine*, *Putovanje tamnom polutkom* i *Prezimiti u Riu*, bili su poprilično mračni. Poželjeli ste se okrenuti komediji?

Dramska redakcija HRT-a ponudila mi je scenarij. Nisam nesklon komediji, ali sam bio relativno oprezan, no kad sam pročitao scenarij, shvatio sam da mi odgovara. Volim tip komedija kakve je – sad ću otkriti toplu vodu – radio Billy Wilder, koje egzistiraju na jakoj, dobroj premisi zapleta. Baza ovog teksta Mire

Gavrana upravo je takva potencijalno plodna premisa i učinilo mi se da ću to moći napraviti pa sam se, uz mali rizik, u to upustio.

Često se kaže da je komedija najteži žanr za redatelja.

Slažem se. S jedne strane, komedija ima zahvalne posljedice čak i onda kada nije naročito uspjela, jer se prima lakše, može se ležernije gledati i ne mora se puno procesuirati, što može zamazati oči i autorima i jednom dijelu publike. S druge strane, napraviti dobru komediju, ostvariti situacije koje su istovremeno i smiješne i reprezentativne, a ne ishitrene, prilično je teško. Predložak Mire Gavrana mogao se razraditi u dva smjera – prema većoj karikaturnosti i cijedenju komedijskih efekata ili prema ovome što smo napravili, a meni je prirodnije, da budemo na razmeđu realističnosti i male pretjeranosti koja stvara ironično komične situacije kakve

prije izazivaju smiješak negoli urnebesan smijeh.

ZIMSKO KUPANJE U JEZERU

Film smo počeli snimati u jesen, početkom desetog mjeseca, dok su još bile poprilične vrućine, a do kraja snimanja već je postalo poprilično hladno, iako smo mi i dalje glumili ranu jesen. Situaciju u kojoj Ljubo Kerekeš padne u jezero snimili smo naknadno, nakon što smo zapravo već završili snimanje, jer sam se dosjetio da bi nam to moglo pomoći. Susretljiv i entuzijastičan kakav već jest, Ljubo je pristao i dobro se rashladio, makar je ispod kostima imao ronilačko odijelo.

STVARANJE NOVIH ZAKONITOSTI

Siguran sam da je u Areni bilo mnogo pripadnika jačeg spola koji su progutali i neki *knedlić* iz svog životnog iskustva. Nadam se samo da, kad su došli doma, nisu imali *razgovore*.

razgovarala Iva Cikojević

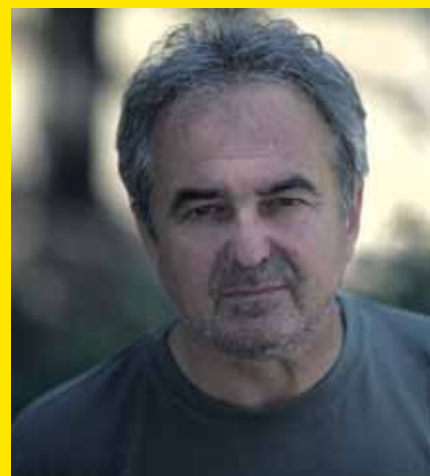
Vaša je uloga ovaj put u komediji *lakah nota*, gdje ste nakon dugog komediografskog iskustva na kazališnim daskama svoj na svome...

Iako se može reći da su u presjeku moje karijere uloge u žanru komedija nekako prednjačile, ipak na kraju presudi jedna vrlo važna pojedinost u glumačkom smislu, a to je da baš svaka nova uloga, bilo to u kazalištu ili na velikom platnu, donosi svoje unikatne zakonitosti koje glumac istražuje, propitkuje, modificira, a na kraju i realizira. Sebe smatram takvom vrstom glumca koji uvijek, i nakon svih tih procesa, i stvara nove zakonitosti. Tako

je i ovo bila moja interna-intimna priča u realizaciji lika Borisa. Ova je komedija ležerna, opuštajuća, možda i laka, ali svakako u pozitivnom smislu.

Boris Vam je i generacijski blizak, a kako i Vi privatno idete u ribolov, i prema životnom stilu, čini se. Jeste li i neke elemente za izgradnju njegova lika crpili iz svoga života i života ljudi oko sebe?

Da, moj lik i ja po godinama se sasvim poklapamo, što onda uključuje i određeni stil života i preokupacije. Kako sam strastveni ribič, i to je godinama moj hobi, tu smo si Boris i ja na *ti*, a i drugima sam na setu olakšao *muke* oko pecanja,

kako baratati priborom i općenito se snaći. Nemam iskustava kao Boris (da sve ne otkrivamo), ali svakako mi je bio od pomoći taj spoj životnosti i realnosti, odnosno glumačko prepuštanje samom sebi u svakodnevici života. Također, siguran sam da je u Areni bilo mnogo pripadnika jačeg spola koji su i progutali neki *knedlić* iz svog životnog iskustva. Nadam se samo da, kad su došli doma, nisu imali *razgovore*. (smijeh)

PREOBRAZBA JE URODILA PLODOM

Moja Mia nije klišej, lik iz sapunica, lijep prema nekim tipičnim standardima ljepote, nego *komad* žene s dosta kilograma i godina koja ipak žari i pali.

razgovarala Iva Cikojević

Lani ste se na Puli predstavili dvjema zapaženim glumačkim minijaturama, a ove godine prvi put glavna rola u jednom dugometražnom filmu?

Nije to slučajno. Kako sam se prošle godine vratila iz Pule, i nakon što je u *Festivalskim novinama* izašao članak o mojim ulogama, tako je stigao poziv od redatelja Davora Žmegača, koji mi je ponudio glavnu ulogu. Bila sam ugodno iznenađena, jer ipak smo mi mala zemlja s relativno skromnom produkcijom, a još sam k tome, živeći i radeći u Varaždinu, dislocirana pa se ovakva prilika uistinu ne pruža često. Ove godine dogodila se ta *lavina* značajnih uloga za nas glumice

veteranke, poput Alme Price, Ane Karić, Elizabete Kukić, pa i mene na kraju krajeva. Jako me veseli da je više uloga za nas.

Suprotno Vašem karakteru, utjelovili ste jednu *scharf* damu... Osim satova jahanja, kako ste se još pripremali za ulogu?

Istina. Ona je baš jaka žena koja točno zna što želi i drži sve konce u svojim rukama, prava *scharf baba*, koja savršeno balansira između muža i potom, neočekivano, ljubavnika. Uz to, ona nije klišej, lik iz sapunica, lijep prema nekim tipičnim standardima ljepote, nego *komad* žene s dosta kilograma i godina koja ipak žari i pali. Budući da sam više nježna i plaha po prirodi, redatelj je u početku bio pomalo

sumnjičav, no kako je snimanje teklo, moja je preobrazba urodila plodom. Jahanje mi je bilo stvarno najteži *ekstremni sport* za ulogu jer sam prije nekoliko godina doživjela nezgodu da me konj zbacio pa kad sam kraj hipodroma vidjela hitnu pomoć, koja je ondje bila za svaki slučaj, nije mi bilo svejedno. Jednom mi je bila panika s konjem, no uspjela sam ga zauzdati. Čak je moj učitelj bio ponosan na mene. (smijeh)

PREPUSTITI SE INSTINKTIMA

U zadnjih pet-šest godina jednostavno mi je dosadilo razmišljati hoću li ovako ili onako. Pun mi je kufer rada u rukavicama i brige oko toga hoću li povrijediti ovoga ili onoga

razgovarao Janko Heidl

Iznimno dinamična i pokretna kamera zaista je sjajna i ima svoju ulogu u dojmljivosti cjeline, no nemali je broj gledatelja rekao kako im je jednostavno naporno gledati takav film.

Jedna od namjera bila je da se na taj način dočara svojevrsan osjećaj dokumentarnosti, a takva je, slobodna kamera, bila važna i zbog glumačkih izvedbi. Glumci su prvorazredni i najveći smo dio honorara potrošili na njih, kako bi u svim ulogama bili oni koje sam želio. No, kako za snimanja nisu najtočnije znali tko je u kojem trenutku u kadru, svi su uvijek morali glumiti maksimalno koncentrirano, jer nije bilo klasičnog načina snimanja *plan-kontraplan*, u kojem jedan glumac glumi zapravo pred kamerom, a drugi mu iza kamere replicira, no s manje intenziteta i uživljanja no što bi učinio da je ispred kamere.

Koliko su snimatelju bile odriježene ruke u vezi s time što će u kojem trenutku snimiti?

To je prvi film koji sam snimao s dvije kamere. Sa snimateljem Draganom Ruljančićem dobro sam se upoznao radeći *Metastaze* i imam sreću da se jako dobro razumijemo, jer mnogi snimatelji jednostavno ne bi znali ovako raditi. Laiku se može činiti da je lako malo lamatati kamerom, no iznimno je teško i zahtjevno koreografirati scene kakve imamo u *Ljudožderu*. Dragec je prvorazredan suradnik, kao i njegov sin Daniel, koji je snimao drugom kamerom, no sve je u filmu snimljeno prema jasnom dogovoru, nakon brojnih proba u kojima smo svi zajedno, filigranski tražili najbolja rješenja. Nema nimalo improvizacije.

Kako ste uspjeli film nabiti tolikom količinom energije?

U zadnjih pet-šest godina neki se

vrag u meni prelomio i jednostavno mi je dosadilo razmišljati hoću li ovako ili onako. Pun mi je kufer rada u rukavicama i brige oko toga hoću li povrijediti ovoga ili onoga. Počeo sam raditi baš onako kako osjećam, mada se to na kraju mora racionalizirati, jer moraš prenijeti ekipi što želiš. Čini mi se da čovjek poslije pedesete više ne smije kalkulirati i da mora prepustiti instinktima da rade. Možda se to prepoznaje kao ta energija.

Unatoč kvaliteti i iznadprosječnoj medijskoj praćenosti, *Ljudožder vegetarijanac* kao da je postigao manji uspjeh od očekivanoga.

Vidjelo ga je oko 15 000 gledatelja, što nije malo, ali priznajem da sam očekivao više. Moja je procjena bila da moramo ići u kina odmah, čim smo završili film, između ostaloga i zbog potencijalne opasnosti da negdje *iscuri*. *Metastaze* su imale gledanost 30 000, a onda su naglo

stale kad se pojavio na internetu. Samo na YouTubeu ima 100 000 *uboda*! Takva je danas tehnologija, što se može. Šok-kampanja vezana uz *Ljudoždera* privukla je dio ljudi, no veći je dio, izgleda, i odbila.

DIJAGNOZA HRVATSKOG DRUŠTVA 3

Čekate li novi Balenovićev roman za sljedeći film?

S Metastazama smo krenuli u kritički odnos prema hrvatskom društvu, s *Ljudožderom* smo nastavili i nadam se da ćemo napraviti još jedan takav. Od zabijanja glave u pijesak nema nikakve koristi. Ovaj put Balenović piše po narudžbi, prema mom sinopsisu. Nakon toga sam gotov s dijagnozom hrvatskog društva, radit ću ljubavne i filmove za djecu.

Razgovor: Stanislav Babić, producent filma
Ljudožder vegetarijanac

BEZ PRODUKCIJSKIH RUPA

razgovarala Iva Cikojević

Je li bio rizik krenuti u kinodistribuciju prije plasmana na međunarodne festivale?

Odluka da film ide odmah u kinodistribuciju bila je zajednička. Jer, poučeni lošim iskustvom otprije, kad smo snimali *Put lubenica* pa su prvi piratski primjeri osvanuli uokolo čak i prije domaće premijere na Festivalu u Puli, odlučili smo okrenuti ploču. S *Metastazama* se to pokazalo punim pogotkom, i zato sada nastavljam takvu *produkcijску politiku*. Također, smatramo da to nije bio rizik jer međunarodni festivali nisu osjetljivi na domaću kinodistribuciju, a još k tome, kako imamo temu koja na njima jednostavno ne prolazi, *biserima*

A-festivala poput Venecije, Cannes a i Berlina nismo se ni nadali. Tim više naš prolaz u Moskvu stigao je kao veliko iznenađenje, a i pokrenulo je zanimanje drugih, pa smo već pozvani i u London i u Hamburg.

S jedne strane kritičarski panegirici, a s druge ipak gledanost osjetno manja od *Metastaza*. Jeste li omjerom uloženo-dobiveno zadovoljni i jeste li manje brutalnom promocijom mogli osvojiti veći dio gledateljskog kolača?

Odnos uloženo-dobiveno kod nas komercijalno ne funkcionira, ali što se tiče kvalitete filma, produkcijskih *rupa* nema. U poslu treba vjerovati ljudima koji se uspješno njima bave. Kad smo pokucali Blitzu na vrata, Hrvoje Krstulović bio je oduševljen filmom, ali

je odmah kao iz puške ispalio prognozu – između 15.000 i 20.000 gledatelja i tako je i bilo. Jer to je preteška tema, bolest i abortus zapravo nitko ne želi gledati pa je samim time ciljana publika sužena. Moglo je biti više gledatelja, ali promocija je odrađena ekspresno, i u konačnici su ove brojke ipak za hrvatski film velik plus.

Razgovor: Alen Bović, autor romana
Ljudožder vegetarijanac

SPAS U PISANJU

razgovarala Iva Cikojević

Alen Bović vs. Ivo Balenović - u početku ste pisali pod pseudonimom. Zaštita privatnosti ili strah od neuspjeha?

Pisao sam pod pseudonimom ponajprije zbog zaštite privatnosti, kao i autocenzure. Kad sam u samim

počecima pisao, nije mi bilo ni na kraj pameti da će se jednog dana prema mojim romanima snimati filmovi, a o uspjehu ili neuspjehu nisam tada ni razmišljao. Isto tako, želio sam izbjeći medijsku eksponiranost jer sam jednostavno takav tip, no kasnije sam se, kad su zaživjele i predstava i film *Metastaze*, morao razotkriti jer se pričalo i pričalo, a naš je krug ljudi takav da je teško ostati anonimn.

Vaša dva romana pretočena su u filmove, *Metastaze* i ovogodišnji *Ljudožder i vegetarijanac*, a sada prvi put pišete originalni scenarij. Nakon što ste liječničku profesiju zamijenili spisateljskom, film *Vas je, čini se, sasvim (pre)uzeo*.

Liječničku sam praksu napustio, kako sam već više puta ponovio, jer nisam

više ni mogao ni želio biti dijelom tog *začaranog kruga* u kojem caruju *kriminalci*, koje još štite i institucije i nadređeni, a bio sam, kao i drugi liječnici, nekoliko puta žrtvom njihovih kriminalnih aktivnosti, kao primjerice lažnog svjedočenja protiv nevinog čovjeka. Na sve moje osnovane pritužbe oni koji bi trebali o tome brinuti, poput Ministarstva zdravstva, sasvim su se oglasili, a spas sam našao u pisanju. Ovih dana svjetlo dana treba ugledati moj novi roman, koji se, u nadrealnom tonu, bavi *reality showovima*, i zasad još nema *poziva za kameru*, a prvi originalni scenarij pišem prema ideji Branka Schmidta i trebao bi biti završni dio trilogije koju čine *Metastaze* i *Ljudožder*. Tek je u povojima, ali je riječ o ljubavnoj priči.

Konferencija za novinare: Ekipa filma *Ljudožder vegetarijanac*

BEZ KOZMETIKE

Na konferenciji za novinare predstavljen je *Ljudožder vegetarijanac*, jedan od najkontroverznijih filmova novije hrvatske kinematografije. O njemu su govorili redatelj Branko Schmidt, producent Stanislav Babić, direktor fotografije Dragan Ruljančić, montažer Hrvoje Mršić, majstorica maske Jasna Rosini, urednica filma Maja Gregl te Ivo Balenović, po čijem je literarnom predlošku film napravljen.

Prema riječima Balenovića, bivšeg ginekologa koji se danas posvetio pisanju, *Ljudožder vegetarijanac* nudi

realan prikaz malog dijela liječnika u hrvatskom zdravstvu koji vrše ilegalne abortuse i koje, nažalost, štiti Liječnička komora i Ministarstvo zdravstva. Film je svojevrsni nastavak *Metastaza* istog autorskog tima. Već uigrani tandem ovoga je puta ekspresno snimio film u 21 dan, a montaža je trajala samo osam dana. No iza toga krile su se temeljite pripreme, od pomnog odabira najboljih hrvatskih glumaca, izrade perike u Rimu u tvrtki koja radi i za Hollywood, pa sve do slučajno uhvaćenih prizora i dinamičnih pokreta kamere. Brutalnom realizmu svakako su pridonijeli i savjeti

dr. Balenovića, koji dobro poznaje prikazan milje.

Redatelju je ovo bio jedan od najdražih poslova, jer je suradnja na svim razinama bila odlična. Zadovoljan konačnim rezultatom, priznaje da su možda pretjerali sa šokantnim plakatima i foršpanom, čime su odbili dio gledateljstva, no jednostavno su odlučili ići *glavom kroz zid* i prikazati stvari kakve zaista jesu, bez ublažavanja i kozmetičkog pristupa.

Željka Ferencić

Konferencija za novinare: Ekipa filma *Posljednja ambulatna kola Sofije*

KOREOGRAFIJA ZA EKIPU

Na konferenciji za novinare producent Siniša Juričić predstavio je dokumentarni film *Posljednja ambulatna kola Sofije*. Ukratko je opisao kako je film nakon tajnog *screeninga* u Berlinu osvajao nagrade na filmskim festivalima u Cannesu, Karlovyim Varyma i Prizrenu, a prikazan je i u Sarajevu. Na retrospektivi *The best of Sarajevo Film Festival* u Den Haagu 2009. godine upoznao se s redateljem Ilianom Metevom i dogovorio suradnju. Juričić je bio zadužen za međunarodni dio financiranja, što mu nije teško palo, jer kao producent voli povezivati različite zemlje i kulture. Film je završio kao koprodukcija Hrvatske, Bugarske i Njemačke, uz financiranje iz Nizozemske, Sjedinjenih Država i Izraela.

Rad s ekipama ambulantnih kola uvježbavan je kao koreografija, rekao je Juričić. Kako su u kolima uz bolničare uvijek bila dva člana filmske ekipe, morali su se naučiti kako ne smetati. U filmu se ne pojavljuju pacijenti, budući da su priču o nedostatku ambulantnih kola u Sofiji željeli ispričati kroz lica ekipe ambulantnih kola te kroz zvuk. Juričić se osvrnuo na teške prilike u Sofiji, a u cijeloj toj situaciji najviše mu smeta nedostatak odgovornosti. Svatko prebacuje krivnju na nekog drugog, a jedini heroji zapravo su ekipe koje ostaju raditi. Za sam kraj ispričao je kako su im nakon festivala u Cannesu sva vrata otvorena, a zbog mogućnosti kino distribucije u Americi mogli bi zaraditi i nominaciju za *Oskara*.

Lucija Mulalić

13 VOZILA, MILIJUN I POL STANOVNIKA

U dvije godine snimali smo ukupno sedamdesetak dana. Uvijek smo imali pet kamera. Na kraju smo imali oko 125 epizoda, slučajeva koji su na neki način konkurirali da uđu u film.

razgovarao Janko Heidl

Koliko je trajao izbor ekipe kola hitne pomoći koju ćete snimati?

Kad smo počeli s pripremama, u Sofiji, gradu od milijun i pol stanovnika, bilo je trinaest kola hitne pomoći. Kad smo završili sa snimanjem, bilo ih je sedam ili osam. Dozvola za snimanje u bolnici bila je uvjetovana time da prvo napravimo namjenski film za bolnicu, nakon čega smo dobili odriježene ruke. Redatelj Ilian Metev i svoj je prethodni dokumentarac, *Goleshovo*, radio tako da je šest mjeseci živio sa starcima u tom planinskom selu, a tek onda počeo snimati. I za ovaj je film, bez kamere, s raznim ekipama proveo oko šest mjeseci prije no što je snimljen prvi kadar. Tijekom sljedeće dvije godine snimali smo ukupno sedamdesetak dana. Uvijek smo imali pet kamera, po jednu za svakog protagonista, jednu koja je kroz vozačko staklo gledala na cestu i jednu pokretnu.

Na kraju smo imali oko 125, nazovimo ih, epizoda, slučajeva koji su na neki način konkurirali da uđu u film.

Je li od samog početka bila zamišljena tako stroga forma, u kojoj nećemo vidjeti pacijente niti gotovo išta drugo osim lica liječničke ekipe?

Na ponekim *pitchinzima* to je bio najveći problem jer se mnogim potencijalnim financijerima to nije sviđalo, no Ilian nije htio odustati od tog *koncepta čistoće*, u kojem je nemile događaje tranzicijskog društva htio pokazati prikazujući samo tri lica iz kola hitne pomoći.

Niste li došli u napast da sastavite duži film od razmjerno kratke 73 minute? Vjerojatno je bilo još puno podjednako uzbudljivog materijala.

Više smo bili u napasti da u film stavimo prizore iz privatnog života članova ekipe, no pored snimaka rada bolničke ekipe kadrovi sestre koja šeta

s djetetom ili liječnika koji trči šumom sa svojih šest haskija jednostavno nisu imali nikakvu snagu i bili su pomalo ljigavi. Princip je bio pokazati jednu smjenu, od kasnog poslijepodneva do jutra, a pritom gradirati prikazane slučajeve od manje problematičnih do najtežeg, onog u kojem ekipa stigne u četvrt u kojoj im prijete batine, zakasni četiri sata i naiđe na čovjeka koji je u međuvremenu preminuo. Naravno, to će malo tko primijetiti, a *kontinuitet jedne smjene* zapravo ni ne funkcionira, jer protagonisti mijenjaju odjeću i frizure, no to je bila nit vodilja.

Na kraju filma mjesto bolničarke u kolima je prazno. Je li i ona napustila taj posao kao što, čuli smo, zbog niskih plaća, to čine i drugi?

Namjerno smo ostavili u tom smislu otvoren kraj i većina gledatelja pretpostavlja da se Mila opredijelila za drugi posao, jer joj je ovaj postao odviše stresan. No ona jednostavno tog dana nije došla i snimalo se bez nje. Ipak, zanimljivo je da je koji mjesec kasnije doista napustila ovu ekipu, ali odonda radi s društvom.

LIJEČNIK, U FUŠU MEHANIČAR

Kako žive bugarski liječnici?

Krassimir Yordanov, liječnik iz filma, jedini reanimator u Sofiji, ima plaću od 300 eura mjesečno i dodatno radi kao mehaničar kako bi nešto privredio, a onda od toga još kupuje opremu za operiranje djece, jer država to više ne radi. Vozač kola Plamen Slavkov osim toga radi i kao taksist i kao frizer.

Gledatelji o filmu *Halimin put*

Vesna Rosović Bazijanac

Tema filma je potresna i potiče na razmišljanje. Prikazan je samo jedan takav slučaj iz rata, a zasigurno ih je bilo još. Volim Almu Pricu, koja mi je izvrsna glumica, a i ostatak ekipe bio je dobar.

Hrvoje Klobučar

Halimin put je lijep i topao film. Odlično odglumljen, lijepo i mirno režiran, odličnog scenarija. Gotovo su svi glumci stvarno fantastični, tako da sam jako zadovoljan viđenim.

Alenka Kukoč

Svidio mi se film, a glumci su mi odlični. Kako je film nadahnut stvarnim događajem, ne smeta mi njegova poratna tematika. Mislim da su takve i slične teme zaslužile da se obrađuju u filmovima.

Alfonso Arez

Film je vrlo zanimljiv. Tema mi je poznata jer sam se s njom susreo tijekom posjeta Bosni i Hercegovini. Film je bio dobar i zanimljiv, no možda šokantan na početku za nekoga tko ne poznaje priču. Mislim da je riječ o kvalitetnom filmu koji ima i odličnu fotografiju.

Bernardo Martins

Moram priznati da nisam znao ništa o ovakvim pričama. Film je jako zanimljiv, no i težak. Njegova se priča jednostavno morala ispričati, jer ljudi moraju znati što se dogodilo s njihovim voljenima kako bi nastavili život.

anketirala Lucija Mulalić

Gledatelji o filmu *Praktični vodič kroz Beograd s pjevanjem i plakanjem*

Branko Puljizić

Jako mi se svidjela ideja filma, a i realizacija je dosta dobra. Gluma je bila solidna. Što se tiče teme, ipak sam očekivao nešto drugo, no teme iz svih poglavlja obične su ljudske priče, tako da svi u nečemu možemo pronaći sebe.

Roger Sommer

Zaista dobar film. Volim filmove koji su podijeljeni u dijelove, kao što je ovaj na primjer podijeljen na poglavlja. Također je dobro čuti engleski, tako da ne moram stalno čitati prijevod. Humor je malo grublji no dobar, kao i u skoro svakoj srpskoj komediji.

Anna Alberti

Film mi se jako svidio. Ima dosta crnog humora. Gluma je bila dobra, drukčija od glumca do glumca, ali svaka je priča u filmu bila dobra i zanimljiva na svoj način. Ukratko, prilično zabavan film.

Martina Mileta

Film me iznenadio, nasmijao, čak natjerao da se zamislim nad nekim stvarima. Humor je odličan i sviđa mi se njegova autoironija. Zanimljiva je koncepcija po poglavljima, i vjerujem da to nitko očekivao pa je upravo to filmu dalo neku posebnost.

Sanda Voloder

Zanimljiv i drukčiji film, uspio me nasmijati. Glumci su odlično odradili svoj posao, uživjeli su se u uloge i gledatelj je mogao u potpunosti razumjeti poruku koju su prenijeli.

anketirala Lucija Mulalić

Ocjena publike za film

***Halimin put*: 4,86**

***Praktični vodič kroz Beograd s pjevanjem i plakanjem*: 3,62**

Trenutni poredak

1. *Halimin put*: 4,86
2. *Parada*: 4,83
3. *Sonja i bik*: 4,72
4. *Cvjetni trg*: 4,44
5. *Noćni brodovi*: 4,31
6. *Zagrebačke priče vol. 2*: 4,10
7. *Praktični vodič kroz Beograd s pjevanjem i plakanjem*: 3,62
8. *Slučajni prolaznik*: 2,50

PRVI HRVATSKI MAGAZIN ZA TURISTE!

U PRODAJI
19,90 kn

**Like Croatia
magazin
koji će
potpuno
oduševiti
vaše goste!**

Dočekajte svoje goste. Posebna ponuda za sve vlasnike privatnog smještaja, ugostiteljskih lokala ili drugih turističkih sadržaja: nazovite 0800-0006 i naručite svoje primjerke Like Croatia magazina po specijalnoj cijeni.

like
CROATIA

ekskluzivne reportaže i istrage • preporuke za izlaske, smještaj, hranu i vino • pregled svih prirodnih ljepota i kulturnih znamenitosti • ideje za izlete i zabavu • tajne plaže i špilje • ronjenje i surfanje

Ponesite kino doma!

Uživajte u filmovima na festivalu, a doma ih ekskluzivno gledajte u

MAXtv Videoteci!

**EKSKLUZIVNO s pulskog platna
odmah u MAXtv Videoteci:**

ZBOGOM KRALJICE - drama,
od 24. 7. 2012. u 20:00 do 31. 7. 2012.

ŽENA IZ PETOG OKRUGA - triler,
od 25. 7. 2012. u 20:00 do 1. 8. 2012.

SLUČAJNI PROLAZNIK - domaći,
od 25. 7. 2012. u 00:00 do 27. 7. 2012. u 23:59,
prvi hrvatski 3D film (dostupan i u 2D)

OVO JE PRAVO MJESTO - drama,
od 26. 7. 2012. u 20:00 do 2. 8. 2012.

NOĆNI BRODOVI - domaći,
od 24. 7. 2012. u 00:00, u stalnoj ponudi

KROKODILI 2 - film za djecu,
od 20. 7. 2012. u 15:00 - 3 mjeseca **bez naknade**

■ ■ **T** Hrvatski
Telekom ■

Festival
igranog filma
u Puli

ZVUKOM POTAKNUTO PRISJEĆANJE

Etno skupina Veja

Veja – pazinski istraživači, izvođači i aranžeri istarske etno glazbe – svoje nadahnuće pronalaze u tradicijskoj glazbi istarskog poluotoka. Koristeći se raznim narodnim instrumentima iz cijeloga svijeta, prenose vlastiti doživljaj glazbe koja je pokretala, vedrila i osnaživala njihove roditelje, bake i djedove. Etno skupina Veja reinterpretirala je istarsku narodnu pjesmu *Anku*, a u ovoj izvedbi pridružili su im se glumica i kantautorica Elis Lovrić, glazbenik Surka Beat-box i pulski *breakeri* AB Original Crew, koji u Puli uspješno djeluju više od četiri godine i poznati su po svojim brojnim i odlično posjećenim plesnim nastupima.

Elis Lovrić

Elis Lovrić, kantautorica i glumica, rodom iz Rapca, profesionalno se bavi kazališnim i glazbenim radom u Hrvatskoj i inozemstvu. Održava koncerte svojih autorskih skladbi na labinskom narječju te talijanskom i engleskom jeziku. Dobitnica je značajnih nagrada za glumačka i glazbena ostvarenja. Elis Lovrić 21. srpnja na Svečanom otvorenju 59. festivala igranog filma u Puli interpretacijom himne Republike Hrvatske izazvala je kolektivni emocionalni pomak u percepciji *Lijepa naše domovine*.

Gong grupa Hrvatska

Svečano otvaranje 59. festivala igranog filma u Puli, neposredno prije tradicionalnog vatrometa, završilo je sviranjem gongova. Gong grupa Hrvatska okuplja svirače i majstore gonga u Hrvatskoj. Subota, 21. srpnja 2012., dan otvaranja Festivala, zabilježen je u starim zapisima kao važan dan za čovječanstvo i njegovu transformaciju: raspored sedam planeta (Mjeseca, Venere, Jupitera, Sunca, Merkura, Marsa i Saturna) i njihov utjecaj na Zemlju povoljan je za snažno povezivanje s praocima čovječanstva, kao i s dušama naših predaka.

U Areni je na sedam gongova nastupilo sedam žena – Helena Škutin Matijaš, Branka Ajredini, Ines Richter, Anita Rončević, Vojka Kovačić Crgonja, Milena Markovska, Mirjeta Liverić – koje su zvukom potaknule prisjećanje.

Wines/ Istrian brandies /
 Finest olive oil / Traditional Croatian pastries /
 Truffle products / Chocolates and praline / De luxe cakes / Tea

Weine / Istrische Schnäpse / Qualitätsvollsters Olivenöl /
 Traditionelle kroatische Süßspeisen / Trüffelprodukte /
 Schokoladen und Pralinen / Feinste Torten / Tee

Vino / Grappa Istriana / Oglio d'oliva pregiato /
 Biscotti tradizionali / Cioccolato e praline / Torte de luxe / Tè

DULCIS • TASTE OF ISTRIA •

SVOJE PROIZVODE PREDSTAVLJAJU:

OD CIGULI MIGULI DO BELLE BIONDINE

Nagrada *Fabijan Šovagović* jedna je od najprestižnijih hrvatskih filmskih nagrada, a ustanovilo ju je Društvo hrvatskih filmskih redatelja i dodjeljuje se glumcu ili glumici čije je djelovanje ostavilo trag u povijesti hrvatskoga filma. Ta se nagrada već jedanaest godina tradicionalno dodjeljuje na Festivalu igranog filma u Puli.

Ovogodišnji je dobitnik Nagrade glumac Boris Buzančić, a njemu u čast na tiskovnoj konferenciji prikazan je dokumentarni kolaž filmova. „Kako me redatelji nagrađuju, nadam se da to nije samo neki znak pažnje zbog mojih godina, nego da sam je stvarno

zaslužio.“ – rekao je dobro raspoloženi glumac.

Zahvaljujući spomenutom petominutnom dokumentarnom kolaž-filmu autorice Zrinke Matijević, mogli smo se prisjetiti najvažnijih Buzančićevih uloga tijekom gotovo šezdeset godina. Iako je ovaj film kratak, autorica je uložila gotovo mjesec dana neprestanog rada kako bi izabrala najbolje scene njegovih filmova. Od svoje prve uloge u *Ciguli Miguli* 1952. godine do *Belle Biondine* 2012. godine Buzančić nije prestao bogatiti hrvatsku filmografiju.

Anna Battistutta

Večer Radio Pule – koncert grupe Nola

Dugogodišnji medijski partner Festivala, legendarni Radio Pula, imao je u četvrtak 26. srpnja svoju večer. Tko bi bolje predstavio Radio Pulu u čast tog događaja nego domaća, svima nam dobro znana, grupa Nola? Pula je jedan od gradova u kojem je veza Nole i publike posebna. Koncerti su redovito rasprodani, a vrh hrvatskih glazbenih ljestvica već je gotovo dvadeset godina

njihov. Pratiti razvoj i rast Nole pravi je užitek, a nakon četiri studijska albuma osjeća se kao da se su tek počeli zagrijavati.

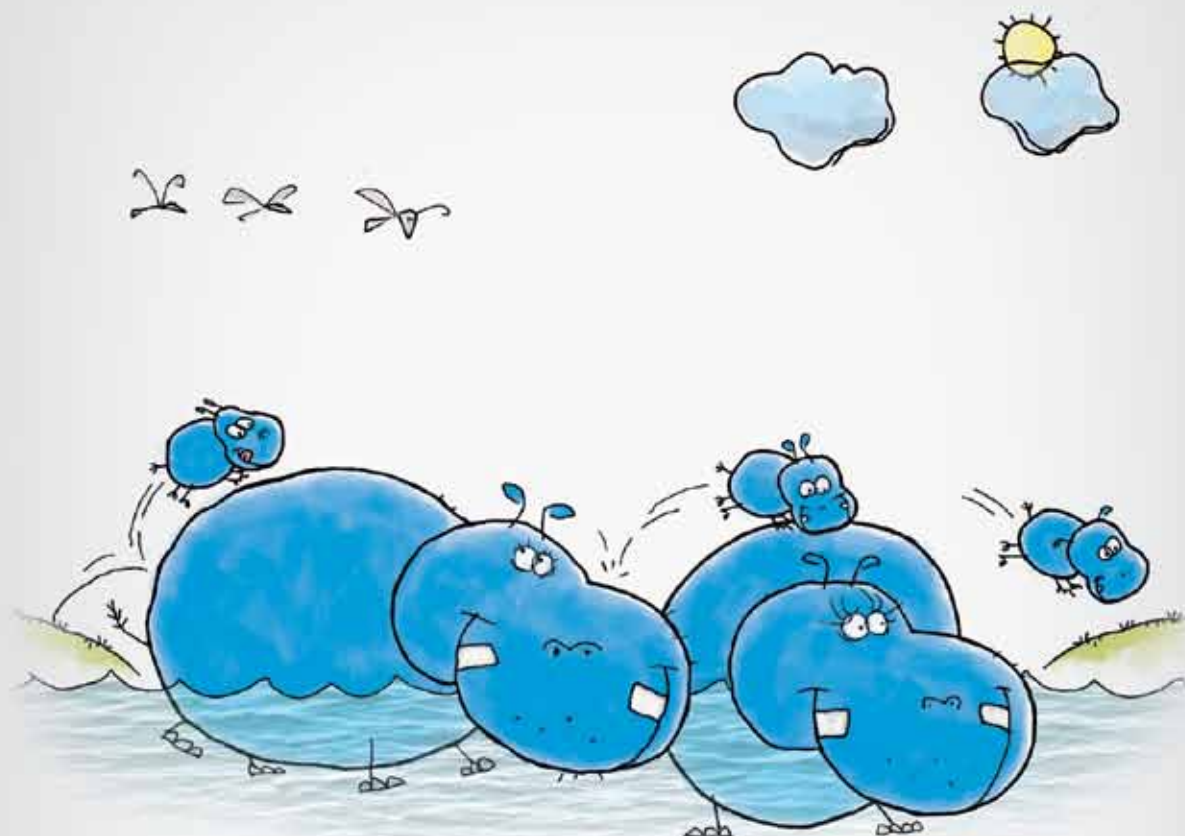
Koncert je bio savršeno uigran, energičan, nepogrešiv te nadahnut kao i uvijek. Hitovima kao *Bez tebe*, *Zauvijek* i *Do kraja* raspjevali su i rasplesali okupljene zaljubljenike dobre glazbe.

LET IZNAD OBLAKA

Gitara, bas i bubnjevi školski su odradili svoje dionice unijevši vlastitu energiju i novu oštrinu u pametno i precizno odabranim momentima. Tome, naravno, treba pridodati glasovne mogućnosti Gabi, koja se svojim gestama emocionalno potpuno predaje publici u svakoj pjesmi, što izvedbi daje dozu spontanosti i podcrtava energetske naboj pojedinih pjesama.

Za kraj samo još to da je Circolo bio pun *do zadnjeg mjesta*, a pljesak je trajao. Koncert je završen dvjema najvećim hitovima Nole, legendarnom *Dio tebe* i novijim hitom, *Iznad oblaka* s posljednjeg albuma, u čijem se spotu mlada kreativna pulska snaga spojila s Matijom Ferlinom kao kreativnim direktorom cjelokupnog spota i glumicom Dijanom Vidušin u ulozi glavne akterice *leta iznad oblaka*.

Maja Maksić

U SVAKOM TRENUTKU ZA SVAKOGA KLIJENTA.

Supportive. Friendly. Fair. – S Vama. Uz Vas. Za Vas. To je moto Hypo Alpe Adria. Stoga radimo tako da svaki naš klijent uvijek dobije više od očekivane profesionalne podrške.
www.hypo-alpe-adria.hr • info telefon 0800 14 14 • facebook.com/hypobankahrvatska

HYPOT ALPE ADRIA
S VAMA. UZ VAS. ZA VAS.

Kruh Kolači Pince
Peciva Torte Pašta

70
GODINA SA VAMA

Tradicija na vašem stolu!

Tršćanska 35, 52100, Pula | tel: 052 541 685 | fax: 052 541 684 | info@brionka.hr | www.brionka.hr

Glas Istre

uvijek uz vas

DANAS NA PROGRAMU

KINO VALLI

10.00 Filmovi u nastanku

HRVATSKI FILMSKI MARATON

Nagrađeni filmovi - raspored će biti objavljen na web stranici Festivala u 12.30.

(Velika zlatna Arena, Oktavijan, Zlatna vrata Pule, Nagrada mladih filmofila, Nagrada FEDEORA-e)

13.00 Hrvatski filmski maraton 1:

Velika zlatna Arena

15.00 Hrvatski filmski maraton 2

17.00 Hrvatski filmski maraton 3

21.00 Hrvatski filmski maraton 4

23.00 Hrvatski filmski maraton 5

19.00 KRATKA PULA – izvan konkurencije

Najbolje s Dana hrvatskog filma:

Mušice, krpelji i pčele, Hana Jušić, 30';

Ivo, Nikola Strašek, 26';

Iris, Andrija Mardešić, 29';

Prva dama Dubrave, Barbara Vekarić, 20'.

ARENA

21.30 Dodjela nagrada

POPULARNA PULICA

Ledeno doba 4: Zemlja se tresne / Ice Age 4: Continental Drift

r. Steve Martino, Mike Thurmeier, animirana pustolovna komedija, 94'; glasovi: Ray Romano, Denis Leary *Mamut Manny, sabljozubi tigar Diego i ljenjivac Sid spremni su na novu pustolovinu...*

POSEBNA PROJEKCIJA

24.00 Pulska veza

r. Zoran Mikletić, akcijska komedija, Hrvatska, 90' uloge: Roberto Legović, Dalila Antolović, Mirko Mocko *Otmicu novinarku istražuje suspendirani inspektor Romano zaplićući se pritom o tajne moćnog tajkuna i šefa policije...*

DANAS NA FESTIVALU

Subota, 28. srpnja 2012.

Kino Valli

Press-projekcije

10.00 | Filmovi u nastanku

Circolo

Press-konferencije

11.00 | Okrugli stol o hrvatskom filmu sa stranim kritičarima i selektorima

12.00 | Ekipe filmova *Košnice*

12.30 | Ocjenjivački sudovi

Kino Valli

10.00 Filmovi u nastanku

HRVATSKI FILMSKI MARATON

Nagrađeni filmovi - raspored će biti objavljen na web stranici Festivala u 12.30.

13.00 Hrvatski filmski maraton 1: Velika zlatna Arena

15.00 Hrvatski filmski maraton 2

17.00 Hrvatski filmski maraton 3

21.00 Hrvatski filmski maraton 4

23.00 Hrvatski filmski maraton 5

19.00 KRATKA PULA – izvan konkurencije

Najbolje s Dana hrvatskog filma: *Mušice, krpelji i pčele*, *Ivo*, *Iris*, *Prva dama Dubrave*

Arena

21.30 | Dodjela nagrada

PoPularna Pulica
Ledeno doba 4: Zemlja se tresne

Posebna projekcija
24.00 | Pulska veza

Portarata

21.30 | Hrvatski kratki igrani filmovi 4

Glazbeni program

Circolo

23.30 | koncert Mate Matišić band i koncert Veja

Forum

00.00 | koncert Soulfingers